

Filem 1:6 VOORBEREI TOT DIENS

Wat verwag jy gaan met jou gebeur, jy wat Sondag na Sondag in die kerk is? Waarom is jy deel van ’n Bybelstudiegroep wat week na week bymekaarkom om die Woord van God te bestudeer en saam te bid? Hoekom lees jy elke dag jou Bybel in jou binnekamer? Hoekom is jy ’n lid van die VCSV, of woon jy die kategese by?

Goed, ek weet ons kom bymekaar om God te aanbid. En as ons nou

hier uiteen gaan, wat dan?

Die Deense filosoof Søren Kierkegaard het ’n gelykenis vertel wat ’n mens nogal laat dink:

> *’n Swerm ganse het in ’n groot skuur met hoë mure gewoon. Daar was volop koring in die skuur en dit was veilig en warm daar, en daarom het die ganse dit nooit buite die skuur gewaag nie.*
> *Onder hierdie swerm ganse was daar ’n filosoof-gans. Elke week het die ander ganse geluister hoe hy vir hulle preek: “My mede-reisigers op die weg deur die lewe, dink julle regtig hierdie skuur met sy hoë mure rondom is al wat daar is in die lewe? Ek sê vir julle, daar is ’n ander, groter wêreld daar buite, ’n wêreld waarvan ons net vaagweg bewus is. Ons voorvaders het hierdie buitewêreld geken. Het hulle nie hulle vlerke gesprei en oor die eindelose vertes van woestyne en oseane, groen valleie en beboste heuwels gevlieg nie? En ons? Hier bly ons in hierdie skuur, ons vlerke gevou en styf teen ons sye, en ons is tevrede om in die modder te vroetel, in plaas daarvan dat ons ons oë na die hemele lig, want dáár is ons eintlike tuiste.”*
> *Die ganse het gedink dit is ’n wonderlike toespraak. “Dis so mooi,” het hulle gesê. “Dit voer ons gedagtes weg en laat ons droom.”*
> *Dikwels het die filosoof-gans met hulle gepraat oor hoe wonderlik dit is om te kan vlieg, en dan het hy hulle uitgedaag om te wees wat hulle eintlik is: voëls van die blou lug. Dis tog hoekom hulle vlerke het. Wat help dit hulle het vlerke as hulle dit nie gebruik om te vlieg nie? En dan praat hy van die wonder van die lewe buite die skuur, en die vryheid van die lugruim.*
> *En elke week word die ganse meegevoer en geïnspireer deur die filosoof-gans se boodskap. Hulle het elke woord ingedrink, en ná sy boodskap met mekaar daaroor gepraat en geredeneer en die boodskap ontleed. Party van hulle het selfs geleerde tesisse geskryf oor die etiese en geestelike implikasies van*

vlieg.
Dit alles het hulle gedoen. Maar een ding het hulle nooit gedoen nie. Hulle het nie gevlieg nie. Want die koring was goed, en die skuur veilig.

Miskien moet ek nou maar weer die vraag vra: wat dink jy gaan met jou gebeur omdat jy elke Sondag in die kerk is? Wat is jou verwagting van jou besig-wees met God se Woord?

Hierdie brief van Paulus aan sy vriend Filemon gaan presies hieroor: dat jou geloof in jou optrede van elke dag ’n verskil moet maak; dat jou geloof vir die mense met wie jy te doen kry, tot seën sal wees. Daarom skryf hy aan Filemon (v 6): “My bede is dat die gemeenskap wat jy deur die geloof met ons het, jou ’n dieper insig sal gee in al die goeie dinge wat” – en hier lê vir my die verrassende – “ons vir Christus kan doen.” Die gemeenskap van die geloof, die besigwees met die dinge van die Here, die gesprekke, die saamwees en saambid en kerk-toe-gaan vorm ons en gee ons insig sodat ons vir Christus kan werk.

Ons is nie maar net elke week hier bymekaar om te droom oor eendag as ons in die hemel kom nie. Ons is ook nie hier bymekaar net om te hoor hoe wonderlik al die gawes is wat Christus vir ons verwerf het op Golgota nie, hoe belangrik dit ook al mag wees om baie seker oor hierdie dinge te wees. Daarsonder sou ons tog nie kon leef nie.

Maar, en dit is die punt: ons is hier om toegerus te word, nie net vir eendag in die hemel nie, maar veral ook vir ons getuienistaak op aarde. Prof Willie Jonker het by geleentheid gesê: Ons geloofsdiepte word nie net gemeet aan die hoeveelheid minute wat ons op ons knieë in gebed deurbring nie, maar veral ook aan wat ons doen as ons van ons knieë af opstaan.

Jy sien, as jy ’n volgeling van Jesus Christus is, beteken dit dat jou lewe verander, jou waardes, jou doelwitte, jou optrede

teenoor ander. En dis op dié punt wat Paulus ’n beroep op Filemon doen om sy weggeloopte slaaf Onesimus terug te neem. Filemon sou, soos dit maar destyds gegaan het, vir Onesimus kon doodmaak, of die loesing van sy lewe gee. Of hy sou kon besluit dat hy moeg is vir Onesimus en hom aan ’n ander baas verkoop. Paulus sê: Onesimus het in Rome, waar Paulus ’n gevangene is, tot bekering gekom, en daarom vra hy vir Filemon om hom as ’n broer in Christus terug te ontvang en as ’n broer in die Here te behandel.

Daarom begin hy sy brief met hierdie gebed: My bede is dat die gemeenskap wat jy deur die geloof met ons het, jou ’n dieper insig sal gee in al die goeie dinge wat ons vir Christus kan doen.

In Matt 25 leer die Here Jesus ons dat Hy, by die laaste oordeel, juis hierna sal kyk as Hy besluit wie die hemel sal beërwe en wie nie. Hy sal nie vra wat jou belydenis is nie. Hy sal nie vra hoeveel keer jy in die kerk was nie. Hy sal nie vra of jy in die openbaar gebid het nie. Nee, Hy sal vra of jy die mense wat oor jou pad gekom het, gehelp het; of jy die hongeriges kos gegee het, en dié wat dors is, iets te drinke, en jou ontferm het oor die eensames en verwaarloosdes en uitgeworpenes. Want, so sê Hy in Matt 25:40, “vir sover julle dit aan een van die geringste van hierdie broers van My gedoen het, het julle dit aan My gedoen.”

Kierkegaard se ganse-storie is ’n tragedie, want hulle het nooit gevlieg nie. Hulle het net altyd gedroom van eendag, wanneer hulle ook dié wonder gaan beleef.

Maar ons is darem mos nie soos ’n klomp dom ganse nie, of hoe? Amen.

Onlangse Bydraes

- Joh 11: 25,26 JESUS BRING HOOP
- Dina, die meisie wat verkrag is

- Ragel, die vrou wat alles gehad het
- Joh 14:23 Smag jy na God se teenwoordigheid?
- Jakob

Argief

Argief Kies 'n maand ▼

- Lees die Bybel saam met my
- Soos ek dit sien
- Preke
- Gebede
- Kortverhale

- Facebook
- X

© Bybelkoerant 2018 – 2026